

[Dalsgaard.]

at forlænge ekspeditionstiden for disse udstykningssager. I så henseende skulle lovforslagets bestemmelser om, at det pålægges landinspektørerne at indsamle de fornødne erklæringer ved en såkaldt stjernehøring på ensartede skemaer til samtlige implicerede myndigheder på samme tid, også betinge en rationalisering og være en fornuftig praktisk foranstaltning, som må kunne lette matrikelkontorets arbejde. Den lægger imidlertid øgede arbejdsbyrder over på landinspektørerne, og hvor længe skal de vente på svar? Det er jo ikke alene landinspektørerne, men også køber og sælger, det her gælder. I øvrigt regnes vel nok med en 2-3 måneders ekspeditionstid for matrikelkontoret for selv den mindste udstykningssag; i visse tilfælde tager det længere tid. Hvis nu flere myndigheder skal forespørges, kan det let forsinke sagernes behandling så meget, at ingen kan være tjent hermed. Visse tidsfrister til begrænsning af ekspeditionstiden må være ønskelige, ellers går det muligvis sådan i nogle tilfælde, at køberen skifter mening under sagens gang med hensyn til, hvordan han vil anvende en parcel.

Det kan vel også være påkrævet at undersøge og nærmere drøfte, dels om alle de myndigheder, der har været nævnt, skal spørges, dels om de alle sammen skal have samme vetoret i udstykningssager — f. eks. i hvilket omfang denne skal gælde for sundheds- og vandløbsmyndighederne. Det afgørende må overalt være at få hurtige og klare afgørelser; dette må i høj grad tilstræbes.

Endvidere er det vigtigt at få klaret, om det virkelig er nødvendigt med en, må jeg kalde det „blankoveksel“ som den, der foreslås som lovens § 8, stk. 2, hvorefter den højtærede landbrugsminister skal kunne bestemme, hvilke myndigheder der skal spørges, og således, i alt fald teoretisk, kan udvide antallet uden begrænsning. Det vil vel nok være ønskeligt at indblande så få myndigheder som muligt.

Af de foreslåede bestemmelser vil formentlig lovens § 4, stk. 5, kunne bevirke en omstændelig administration. Det drejer sig om de landkommuner, for hvilke amtet har bygningsmyndigheden. Mon dog ikke de kommunale råd bedre end et eventuelt fjerntliggende amtskontor kan afgøre

og kontrollere lokale udstykningssager? Jeg vil gerne give det kommunale selvstyre ret til at bestemme i sådanne sager. Vel har kommunerne selv bestemt sig for at delegerer bygningsmyndigheden til amtet, men derfor kunne det jo godt være rimeligt at lade dem få lidt større indflydelse i udstykningssager.

Som en følge af den løbende inflation og pengeforringelse foreslås det i lovforslagets § 1, punkt 7, at forhøje den i lovens § 16 omtalte værdigrænse for overførsel af arealer ved skelforandring fra 500 kr. til 1.000 kr. Måske ville det endda være ønskeligt og hensigtsmæssigt at gå endnu højere og ligeledes med samme motivering at inddrage spørgsmålet om revision af den nugældende lovs §§ 6 og 7, hvorefter f. eks. 25 øre er mindste halvårlige ydelse for afløst tiende på udstykkede parceller. Det kan næppe kaldes særlig rationelt at opkræve halvårlige bidrag på 25 øre, hverken i dag eller fremover, og selv om tiendeafløsningen nu nærmer sig sin afslutning, kunne en lille revision på det område måske være påkrævet og burde derfor tages med. En sådan revision vil imidlertid tillige medføre, at de i udstykningslovens nuværende § 10, stk. 3, nævnte mindstebeløb for indbetaling af såkaldte kongelige penge forhøjes, ligesom en i samme lovs § 17, stk. 1, fastsat værdigrænse på 500 kr. vedrørende jordafståelse til veje så også måtte føres à jour, men det er spørgsmål, som kan klares i et udvalg.

Af disse bemærkninger håber jeg det fremgår, at venstre finder en revision af loven om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme rimelig og vil gå ind i et sagligt udvalgsarbejde. Vi vil dog komme med en række ønsker om at tilstræbe lempeligere regler, som kan lette den meget komplicerede administration af udstykningssager og om muligt ned-sætte ekspeditionstiden væsentligt til gavn, ikke specielt for landinspektørerne, men for deres kunder, som jo må betale omkostningerne.

Hvad det andet lovforslag, landinspektørlovforslaget, angår, motiverer den højtærede landbrugsminister det med ønsket om dels at lægge landinspektørvirksomheden i fastere rammer, dels at muliggøre indskriden mod forsømmelige landinspektører. De fleste paragraffer handler for øvrigt om det sidste,